

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci

žalobce: **L. N.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Mělník ze dne 22. 8. 2016, sp. zn. DSA/2885/16/MAPA/10,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Poplatek bude žalobci vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Praze.

Odůvodnění:

- 1 Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 1. 8. 2017, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Mělník (dále jen „městský úřad“) ze dne 22. 8. 2016, sp. zn. DSA/2885/16/MAPA/10 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 9 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 48/2016 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), jež se měl dopustit z vědomé nedbalosti tím, že dne 1. 2. 2016 v 10:07 v ulici Ch. v Mělníku vjel na železniční přejezd i přesto, že situace za přejezdem nedovolovala jeho bezpečné přejetí a pokračování v jízdě a následně stál na železničním přejezdu v době, kdy signalizovalo červené výstražné světlo a spouštěly se závory. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 2.500 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč. Žalobce žádá, aby soud žalovanému uložil rozhodnout o odvolání žalobce ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

- 2 Žalobce mimo jiné uvedl, že se obrátil dne 6. 3. 2017 s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti k Ministerstvu dopravy jako nadřízenému správnímu orgánu. K tomu doložil printscreen (tedy jen „obrázek“, nikoliv samotnou zprávu obsahující příslušná metadata) jeho emailového klienta, které ukazují text průvodního emailu ze dne 6. 3. 2017 11:42 odesílaného z adresy zmocněnce žalobce ... na adresu ..., v němž se uvádí pod spisovou značkou napadeného rozhodnutí: „(...) dnes jsem Vám zaslal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu, zapomněl jsem však přiložit přílohu obsahující screenované e-maily, na které se v žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti odkazují. Proto žádost o uplatnění proti nečinnosti zasílám znovu i s přílohou.“ Přílohou měl být mimo jiné též dokument „13-Stížnost na nečinnost.docx“. K žalobě byl také přiložen dokument MS Word, jehož obsahem je žádost datovaná 3. 3. 2017 a adresovaná Ministerstvu dopravy, jejímž obsahem je žádost žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti v řízení o odvolání proti napadenému rozhodnutí. V závěru žaloby žalobce nesouhlasil s rozhodnutím soudu bez jednání s odkazem na to, že podle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) je povinen prokázat uplatnění opatření proti nečinnosti a smí tak učinit pouze při jednání.
- 3 Žalovaný ve vyjádření k žalobě zpochybnil printscreeny předložené žalobcem. Žalovaný navrhuje odmítnutí žaloby, neboť nebyly naplněny zákonné předpoklady pro její podání, a žádá přiznání náhrady nákladů řízení za písemné úkony ve věci. Zdůrazňuje, že soudní přezkum není pokračováním správního řízení a ustanovení § 60 s. ř. s. přiznává správnímu orgánu zákonný nárok na náhradu nákladů řízení, které by bez podání žaloby jinak nevznikly. Přiznání náhrady nákladů řízení zákon vylučuje jen ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče. Podotýká též, že z průběhu řízení je nesporné, že jde o obstrukční jednání s cílem dosáhnout marného uplynutí zákonné lhůty.
- 4 K jednání, které soud nařídil na den 17. 10. 2017, aby žalobce při něm mohl prokázat skutečnost, že žádost o opatření proti nečinnosti skutečně doručil Ministerstvu dopravy, se však žalobce ani jeho zástupce bez omluvy nedostavili, ačkoliv bylo předvolání doručeno do datové schránky zástupce žalobce již dne 27. 9. 2017. Žalovaný u jednání přitom konstatoval, že skutečnost, zda žalobce opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 věty poslední zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) uplatnil, mu není známa. Email ze dne 6. 3. 2017 s přílohou, jež žalobce přikládal k žalobě, nejsou ani součástí správního spisu, stejně jako v něm není založena ani jakákoliv reakce Ministerstva dopravy, z níž by bylo možné dovodit, že o opatření proti nečinnosti bylo skutečně v dané věci požádáno. To nepotvrzovala ani vyjádření městského úřadu, která si soud při přípravě jednání vyžádal.
- 5 Ve věci tak zůstalo sporné, zda zmocněnec žalobce vůbec předkládanou žádost o opatření proti nečinnosti vůbec nadřízenému orgánu doručil. V tomto směru jsou významné zejména závěry rozsudku NSS ze dne 20. 9. 2016, č. j. 7 As 59/2016-31, který vysvětluje, že použitím komunikace prostřednictvím nezaručené emailové korespondence na sebe účastník bere riziko, že se nemusí podařit prokázat doručení emailu správnímu orgánu. V případě emailové komunikace není prokázání samotného odeslání emailu dostačující a důkazní břemeno doručení emailu plně tíží odesílatele. Po správním orgánu ani soudu přitom nelze požadovat, aby prováděli náročné dokazování k otázce skutečného doručení do elektronické podatelny. Z uvedeného rozsudku tak lze

dovodit, že pokud elektronická podatelna adresovaného správního orgánu autenticky (tj. emailem se zaručeným elektronickým podpisem) nepotvrdí přijetí emailu a ve věci doručení emailu panuje spor, odesílatel až na výjimky nemá praktickou možnost své tvrzení o doručení emailu dokázat, neboť pro své podání použil nikým negarantovaný komunikační prostředek. K tomu lze ovšem dodat, že ani sám odesílatel nemůže být v takové situaci legitimně přesvědčen o tom, že se jeho podání podařilo doručit.

- 6 Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
- 7 Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
- 8 Za daného stavu tak soudu nezbylo než uzavřít, že nebylo prokázáno, že by žalobce vyčerpal opatření proti nečinnosti v řízení před správními orgány, což je nezbytný předpoklad pro věcné projednání jeho žaloby. Protože žalobce nedoložil splnění nezbytné procesní podmínky a její splnění nevyplývalo ani z obsahu správního spisu, vyjádření správních orgánů či nesporných tvrzení účastníků, nezbylo soudu než jeho žalobu postupem podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout.
- 9 Druhým výrokem tohoto usnesení bylo rozhodnuto o nákladech řízení, a to v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.
- 10 Protože podaná žaloba byla odmítnuta, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o soudních poplatcích“) současně rozhodl o vrácení soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč za podání žaloby, a to ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. října 2017

JUDr. Milan Podhrázký, PhD., v. r.
předseda senátu

Za správnost:
B. K.